

Naročnina mesečno
25 Din. za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 120 Din, za
inozemstvo 140 Din

Uredništvo je
Kopitarjevi ul. 6/II

Telefoni uredništva: dnevna služba
2050. — nočna 2996. 2994 in 2050

SCOVENEC

Z nedeljsko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Cek. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inserate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.792

Uprava: Kopitar-
jevi 6, telefon 2992

Izhaja vsak dan zjutraj, razen
pondeljka in dneva po prazniku

Propad Heimwehra

Dunaj, 2. decembra.

Rojstni dan avstrijske Heimwehr je 15. julij 1927. Zdi se pa, da se je 9. novembra 1930. dan zadnjih državnozbornskih volitev pričela nje smrtna agonija. V času med tem dvema datumoma je ipak mogla Heimwehr zaznamovati uspehe, kakršnih je v tako kratki dobi komaj kakva druga organizacija bila deležna. Moč njenega uspeha je pri konzervativnem avstrijskem ljudstvu bila v tem, da je v njegovih očeh nastopal za absolutno avtoriteto in spoštanju državne oblasti in državnih zakonov. Dokler je narod zrl v njej desno roko zakonite oblasti, ki naj pomaga vladi proti naraščajočemu socialističnemu partizanom in njegovim diktatorskim nameram, toliko časa so v njej naročje vrele vedno nove žete. Mislimo le na 4. oktober 1927, ko je vkorakal Heimwehr v Wiener Neustadt, zlomila socialistični teror in pokazala, da je ta vse državljane ista in enaka pravica v javnosti.

Položaj pa se je takoj spremenil, ko je Heimwehr nastopila proti kabinetu Streeruwitzu. Vso pozornost je vzbudila mogočna izjava majorja Pabst 25. septembra 1929, ko je izrekel znano kritiko: »Predno bo solnce zašlo, bo Streeruwitzev kabinet padel!« Do tedaj namreč je bilo heimwehrovsko gibanje v pravem pomenu besede nadstransko narodno gibanje. Ob teh izjavah pa so se mnogi zamislili in postali opreni. Prišel je kabinet Schobra, ki je izvedel tudi gotovo reforme ustave. Ne da se tajiti, da je tej reformi kumovala Heimwehr. Vendar pa so bile obljube neprimerno večje in v nikakem razmerju z doseženimi uspehi. Heimwehr je čutila, da se med narodom pojavila nezaupanje, zato je napadala Schobra, čeprav je ravno on s trdo roko kljub najtršemu uporu socialistov sprejel do 80% heimwehrovskih zahtev. Toda v tej dobi je bila Heimwehr že sredi svojega drugega razvoja: da postane politično gibanje.

Od tu dalje se vrste taktične nerodnosti ena za drugo. Schober je spravil pod streho novoletko koročnemu zakonu, ki je radi notranjih a še bolj radi zunanje političnih dogodkov postala nujnost. Zakon nikakor ni bil naperjen proti Heimwehrovem; predvideval je razrožitev vseh oboroženih organizacij, torej tudi socialističnega Schutzbunda. A med tem ko so bili socialisti pametni in se izjavili: »Mi hočemo mir,« je bila Heimwehr nesposametna in je zahtevala najprej razrožitev socialistov, šele potem da je pripravljena tudi sama odložiti orožje. Verjetno, da socialistični izjavi ni bilo pripisovati iskrenosti. Toda videz pri masah ljudstva je bil vendarle, da so socialisti za notranjo razrožitev, Heimwehr pa da hoče pobojev. In tak videz, — osnovan ali neosnovan, — je včasih odločilnega pomena za duševno razpoloženje ljudskih mas.

Heimwehr je pričela slepo kopirati svoj vzor — italijanski fašizem. Prišla je Korneuburška prizega, kjer je bil tudi stavek, da hoče Heimwehr prijeti za oblast v državi. Sicer je prav isto tri leta prej (8. novembra 1926) proglašila socialdemokratska stranka v Linzu. Toda priti na oblast v demokratični ustavni državi ni mogoče drugače kakor s pomočjo ljudskega zastopstva v državnem zboru. Priti na oblast legalnim potom ni mogoče drugače kakor s pomočjo volitev. Ce so socialisti tako govorili, so imeli za seboj močno stranko. Heimwehr pa ni imela še nitičesar.

Iz izjav voditeljev in iz korneuburške prizega se je vendar do sklepali, da misli Heimwehr na politično formacijo. Tako je iz nadstranskega narodnega gibanja Heimwehr postala politična stranka. Poldruži mesec pozneje se je izvedla v njenih vrstah hšana revolucija, ko je mladi knez Starhemberg vrgel tedanjega zvezneg voditelja dr. Steidleja in sam prevzel vodstvo. Starhemberg je za Heimwehr bil upoporna pridobitev. Saj je 9. novembra 1927 stal v prvih vrstah čet, ki so pod Hitlerjevim vodstvom povzročile znani puč v Münchnu.

Prišla je vladna kriza in koncem septembra je bil Starhemberg — komaj 33 letnik, — že notranji avstrijski minister. On, ki sploh ni bil parlamentarec in nikdar od ljudstva izvoljen, je dobil v roke najvažnejši in izrazito politični resor. Dogodki so se hitro vrstili. Starhemberg je sedaj tudi formalno ustanovil lastno stranko, med tem ko so ostali voditelji Heimwehra skušali priti pod streho pri krščanskih socialistih. Priseli so se notranji spori, katera je prava Heimwehr in katera je nepravna. Nedeljske volitve 9. novembra so nato pokazale, da Heimwehrovci, ki so kandidirali v krščansko socialni stranki, niso gibanju prinesli nikake okrepitev, ker so vsi propadli, čeprav so kandidirali na sicer varnih mestih. Iz Starhembergovih strank, torej od Heimatbloka pa je zadobil samo en delavec v okvirju Alpinenmontangesellschaft osnovni mandat. Samo s pomočjo tega osnovnega mandata so na podlagi ostankov prišli v parlament voditelji, kakor Starhemberg, Steidle, Pfriemer in general Hülgerth. Od velikega ljudskega gibanja ni v resnicu ostalo drugega kakor peščica osmih poslancev.

Stara resnica je, da izgubljene vojne rode revolucije. Tako je bilo tudi po teh volitvah v taboru Heimwehra. Heimatblok je povsod vodil proti krščanskim socialistom zelo sovražno volilno propagando, čeprav sta dva njihova ministra sedela v Vaugoin kabinetu. Prva je posledice izvajala tirolska kmetijska zveza, ki je dr. Steidleja izključila iz stranke. Ogromno nejevoljo je potem Heimwehr povzročili med Tirolci, ko je poklical majorja Pabst iz Italije. Na Brennerju so mu pripravili pršten sprejme. Na Tirolski kmetije so lahko videli, s kako prisrčno ceremonijo Italijanski fašisti predajo avstrijskim fašistom »zaslužnega« majorja. To pa je bilo zdravo mislečemu in Italijanom ne posebno prijaznemu tirolskemu ljudstvu dovolj.

Vzhodnega bloka ne bo

Rudži bej o „miroljubnih ciljih Turčije“ — Prijateljska pogodba s ČSR
Dr. Marinković gre v Ankaro

Sofija, 3. dec. AA. Bolgarska agencija javlja: Kralj Boris je včeraj sprejel v avdijenci turškega ministra zun. zadev Tefčik Ruždi beja. Po avdijenci je Tefčik Ruždi bej izjavil zasopnikom tiska, da občuduje kralja Borisa, čigar osebnost ga je uprav očarala. Tajnost uspeha nove Turčije je baš v občutkih zaupanja in ljubezni turškega naroda do Mustafe Kemal-paše. V takih odnošajih je, kakor vidim, tudi bolgarski narod do svojega suverena.

Posebej podpira zunanji minister Turčije pršeni sprejem, ki so mu ga pripredili uradni bolgarski krogi. Jako zadovoljen je, da se je sesal z bolgarskimi državniki, in radošen, da se je uresničil načrt njegovega potovanja v Bolgarijo. Pri tem naglaša skupne interese Turčije in Bolgarije, dveh sosednjih držav, ki so v mnogih pogledih slični. Dalje opozarja na to, da njegov poset nima točno opredeljenega smotra, vendar je prirodno, da se turški in bolgarski državniki pogovore o stvarih, ki so na dnevnem redu. Neka vodilna oseba turške politike je potrdila, da obstoji prijateljsko razmerje med Turčijo in Bolgarijo, in naglašila, da je turška politika na Balkanu tako zadovolj-

na, da je v Bolgariji naletela na odtek svojih čuvstev.

Zunanji minister nato kategorično demantira glasove, da bi bil pristaš kakršnekoli fronte. Politika fronte je dovedla do nesreč in zato se trudi, da odstrani te fronte, ker so zapreka konsolidacij miru. On je pristaš popolne enakosti med narodi. Vendar se ne sme nihče čuditi, če začenja turška politika izvajati svoj pacificem s sosednjimi državami, da se ta sistem pogodb razširi in da objame vse mednarodno življenje.

Sofija, 3. decembra. AA. Turški minister za zunanje zadeve Ruždi-bej je pred svojim odhodom iz Sofije sprejel novinarje in izjavil, da njegov obisk v Sofiji nima političnega ozadja, ker so odnosaji med Bolgarsko in Turčijo prisršni. Turški minister je s posebno radostjo in zadovoljstvom opozoril novinarje na sprejem in na časti, ki so mu bile izkazane od strani bolgarskih političnih krogov. Dejal je, da je sprejel iz mnogih bolgarskih krajev brzojave in pisma, ki izpričujejo, da vladu v obeh državah enako razloženje. Na vprašanje inozemskih novinarjev, koliko je resnice na veste o bolgarsko-turško-grškem bloku, je

Ruždi-bej odvrnil, da nima posredniške vloge med Bolgarsko in Grčijo in da se ne namerava vmesavati v tuje odnose. Likvidacija spornih vprašanj med Grčijo in Turčijo je trajala 6 let. Ta vprašanja so bila mnogo težja, nego so vprašanja med Bolgarsko in Grčijo. Na drugo vprašanje novinarjev je Ruždi-bej odvrnil, da bo pomlad prihodnjega leta obiskal s predsednikom turške vlade Izmed-pašo Atene. Nadalje je izjavil, da nima še službenega poročila o nameravanem obisku jugoslovanskega ministra za zunanje začeve dr. Marinkovića v Ankari. Večdar bi bil tu sprejet z eno gospodljivoščijo, kakor o sam svoj čas v Beogradu. Dr. Marinković obisk bi vrnil tudi turškega ministra za zunanje začeve v Beogradu.

Nato je Ruždi-bej govoril o tem, da se odnosaji Turčije z Rimom in Moskvo opirajo na solidno podlago podpisanih posodb. Gleda pogode o prijateljstvu z Jugoslavijo in Rumunijo je Ruždi-bej dejal, da so možne tri vrste takih pogodb: Pogode z neposrednimi sosedji, z daljnimi sosedji in naposled z drugimi državami. Čim bo sklenjeno pogode z sosedji, pride na vrsto pogoda o prijateljstvu s Češkoslovaško.

Dr. Fr. M. Trdan:

Italijani v Primorju kraljevine Jugoslavije

Jugoslovanski biro v Splitu je začel v zadnjih letih izdajati zbirko spisov, ki se nanašajo na poznавanje Adrie in našega Primorja posebno v narodopisnem in trgovskem oziru. Pravkar je izšla zelo okusno in temeljito sestavljena študija z zgoraj naznačenim naslovom. Marlivi dalmatinski zgodbodar dr. Ivo Rubič, ki je ravnokar na poli v Berlin in Hamburg, da se izpolnili zlasti v oceanografiji, se je lotil zanimivega in času zelo primernega vprašanja o laškem življu v naši državi. V petih poglavjih govori o absolutnem in relativnem številu Italijanov zlasti na naši obali, o regnolih, optantih in emigrantih ter njihovem kulturnem in gospodarskem stanju. Razprava zaključujejo številne statistične podatki, sestavljeni v obliki preglednih tabel.

Zanimanje Italijanov za Dalmacijo in njeni redenito je vzplamelo v velikem obsegu šele v vojnem času. Pred svetovno vojno so bili le pojedini pisatelji — kot Federzoni, Sighile in Cabru — ki so opozarjali laško javnost na pomen vzhodne Adrie in njene obali. Odkar pa so prišli Italijani v posesti Goriske in Istre, se je vrgla laška publicistika s podvojeno vnurom na Dalmacijo. Ker pa statistika, ceprav je še tako umetno prikrojena, ne govori v prilog laškim konspiracijam, so se začeli v zadnjem času sklicevati bolj na zgodovinski prav. A. Dudana, zadrski poslanec v Rimu, je lanskoto leto v svojem slavnostnem govoru ponovno nagnal, da je Dalmacija zemlja, ki je 2000 let po vsej svoji civilizaciji izključno in samo italijanska.

Po uradnih podatkih laškega zunanjega ministrica iz 1. 1927. je v celi Jugoslaviji 14.329 Italijanov. Med temi je 8369 moških in 5660 žensk. Največ jih je v Splitu 5722, večje laške naselbine pa so še: v Ljubljani 3009, v Zagrebu 2287, v Sarajevu 2000 ter v Dubrovniku 1030. Enako število navaja tudi Calendario Atlante de Agostini-Istituto geografico de Agostini-Novara 1928, dočim se večina laških publicistov ne strinja z uradno ugotovljivijo, ampak samovoljno kombinira večjo ali manjšo številko.

Za mirovne konference v Parizu in v času razmejivih pogojanj med Italijo in Jugoslavijo sta informirala inozemstvo Giotto Dainelli in Attilio Tamaro. Po mnenju prvega, ki se je v svojih treh razpravah naslanjal na zastarele podatke nekdanjega avstrijskega štetja, mora biti v Dalmaciji 70 do 80 tisoč Italijanov. Njegovemu izvajanju se je pridružil tudi Tamaro, ki pa je po hrakri dostavil, da bi jih bilo lahko 90 tisoč, aki bi se mogli tako svobodno razvijati kakor Hrvati. Statistika obeh ostalih piscev se giblje med 20 in 60 tisoč, le Belotti jih ceni na 100.000.

V nasprotno z laškim pretiravanjem pa ugotavlja dr. Ivo Rubič, da niti skromni podatki laške uradne statistike niso povsem točni. Opisuje se na zanesljivo predvojno statistiko, piše: »L. 1910. je bilo v celi Dalmaciji 18.028 Italijanov ali točno: ljudi, katerih občevalni jezik — lingua parlante — je bil laški. Ako odbijemo 9318 Italijanov, ki so prebivali v mestu Zadru, ki pa je po rapalski pogodbi pripadel Italiji, bi ostalo v Dalmaciji še 8710 Italijanov.«

Prav tako zanimivo je dejstvo, da število Italijanov kljub velikim laškim žrtvam stalno pada. Mnogi izmed nekdanjih avstrijskih podanikov, ki so optirali za Italijo, danes obžalujejo svojo prenagljenost, ker ne dobe od Italije tistih materijalnih ugodnosti, ki jih je posebno d'Annunzio obeta. Več družin, ki jih je pisatelj po imenu navaja, se je v zadnjih letih izselilo v Italijo, zlasti iz okolice Korčule, Silbe, Splita in Boke, dočim so tudi pogosti slučajni reoptacije za našo državo.

Središče laškega življa na našem ozemlju je Split, kjer imajo Italijani vse predpogoje za kulturni in gospodarski napredok. Tu je sedež njih glavnega društva »Lega culturale«, imenovan tudi »Unione italiana«. Kakor predvojna »Lega nazionale« je tudi »Lega culturale« nekaka matica celotnega laškega življa in laške kulturne propagande. Samo to društvo vzdržuje 7 šol, ki so raztresene deloma ob obali. V Splitu je tudi sedež »Gabinetto di lettura«, ki začela laški živelj s časopisom in knjigami. Ceprav je članarina glavnega društva razmeroma visoka — 500 Din letno —, vendar število članov stalno narašča. »Biblioteca pololare« izposoji knjige tudi izven mesta, dočim lajša »Società operaia di mutuo soccorso socijalno bedo«. Na verskem polju delujejo zlasti bratovščina sv. Duha in bratovščina sv. Jožeta. V Splitu so nameč Italijanom odstopili eno cerkev, kjer pastiruje regnicolo, laški duhovnik iz Italije.

Značilno za laško ideologijo in mentaliteto je žalostno dejstvo, da se celo priznan vsečinski profesor, kot je imenovan Dainelli, ne more vzdržati sramotilnega podcenjevanja slovenskega življa. Ko razpravlja o kulturni stopnji laških podanikov, ponovno podčrtil vajejo da matinske ilirvate. Uobesed: o piše: Ma si je che gli Italiani rappresentavaro e rappresentano l'elemento superiore in Dalmazia, e gli Slavi l'elemento inferiore. Prav tako nekusna je njegova sodba o dalmatinskem seljaku: Genie semplice e primitiva ed anche rozza, che di questa rozzezza dà prova nei rapporti tra gli uomini e le donne. — Preprosto in surovo ljudstvo, o čemer

Sancijski program nemške vlade Proračun znižan za 15 milijard — Uradništvo se znižajo plače za 6 odsekov

Berlin, 3. decembra. AA. Danes se je začelo zasedanje nemškega državnega zborja, na katerem se ima izvršili prvo čitanje novega državnega proračuna in glasovati o zasnovnih odredbah vlade, s katerimi ima stopiti v veljavno sancijski program vlade. Galerije so bile nabito polne poslušalcev. Številna policija je obkloplje postopek državnega zborja, da ne bi prišlo do kralavalov kakor pri zadnjih sejih, vendar pa ni bilo nobenih demonstracij. Da-nasjava se je trajala samo poldrugo uro.

V glavnem je govoril finančni minister Dietrich. Iz njegovega govorja je posneti, da je novi proračun nasproti lanskemu skoraj za poldrugo milijardo nižji. Najvažnejša odredba novega proračuna je osamosvejtje zavarovanja proti brezposelnosti. Zadnji proračun je zrašel v nered radi tega, da so bile radi silno naraščajoče brezposelnosti potrebne velike podpore vlade, ki so še daleč preko proračuna. Sedaj je stvar tako urejena, da mora zavarovanje proti brezposelnosti samo nabaviti potrebne vseote z zvišanjem prispevkov in da bo država dala samo omejeni prispevek. Nadaljnja težkoča

je bila stalno padanje davčnih dohodkov, kar znača za zadnje leto 500 milijonov, kar pa se bo izravnalo predvsem z zvišanjem carine na tobak in z zelo dalekosežnimi odredbami za varčevanje, s katerimi upa doseči več kot milijardo. K tem odredbam za varčevanje spada predvsem 6% znižanje plači uradništva in poenostavljene pobiranje dohodkov. Semjak spada odredba, da bo od dosedanjih 170.000 davčnih obvezancev malih kmetov ostalo edeslej samo 43.000, ki bodo v bodoče še plačevali dohodno. S tem bo sicer odpadlo 100 milijonov, upravni prihranek pa bo mnogo večji.

Končno je finančni minister opozoril še na važnost vprašanja, kako bi bilo mogoče pridobiti nazaj nemški kapital, ki je pobegnil v incenzivto. V to svrhu se bo izdal nova amnestija. Dalje bodo davčne oblasti v bodoče pri ugotovitvah premoženja ali dohodkov zahtevali obljubo namesto prisega. Minister Dietrich je končal s priporočilom, da državni zbor dovoli proračun, da bo v zvezi s prisilnimi odredbami zagotovil kredit in akcijsko sposobnost nemške države.

Zaščitnica narodnih manjšin

Milan, 2. dec. x. (Izvirno ->Sl.) »Gazzetta del Popolo« iz Turina že dolj časa polemizira z jugoslovanskimi časopisi, če da so vso poročila o pregonjanju slovenske manjšine v Italiji popolnoma izmišljena. Sicer pa so manjšine v Italiji, tako piše list, malo številne, kot jih ima Jugoslavija. Jugoslavija šteje Nemce, Madjare, Romune, Bolgare, Macedone, Italijane (50.000!), Bunjeve, Albance, Turke, Muslimane, Crnogorce, Vende, Vlache, Kravovane (?), Sciolisti (?) in Jude. Kakor vidite, je turinski list pri vsej natančnosti populaciono pozabil na cigane, katere Italijanski časniki tekko radi uvrščajo med jugoslovanske narodne manjšine. List navaja nadalje, kako Jugoslavija z tira Italijane v Dalmacijo. Če so jugoslovanske oblasti zatlike Italijansko šolo usmiljenih sester v Splitu, gotovo niso imelo tako tehnih vzrovkov, kakor Italijanske, ki so ukinile slovenske šole, ker so bile srednje terorističnega delovanja. »Jugoslavija se skrbno ogiblje vsake razprave o položaju njenih manjšin na mednarodnih zborovanjih, sedaj pa hoče postaviti Italijo pred svetovno sodišče radi postopanja z manjšinami. Toda blagovolite nam vprašanje, zaključuje turinski list, kako je mogoče, da se tako nepravido postavlja to trnjevo vprašanje ravno

Tukajšnji fašistični tisk je meseca oktobra napovedal, da se bo vršil proces proti dr. Stojanovi, Jelinčiču in drugim artiliranim slovenskim Goricanom prva dni meseča novembra. »Gazzetta del Popolo« poroča, da je izjemno sodišče obravnavo odgodilo, ker mora priti na vrsto najprej vrsta artiliranih Italijanskih komunistov. Verjetno je, da se prične obravnavo proti goriskim Slovencem v najkrajšem času. »Regime fascista« poroča, da je bil v Trstu artiliran prof. Cosovel. Vzrok artilacije ni znan.

Tukajšnji fašistični tisk je meseca oktobra napovedal, da se bo vršil proces proti dr. Stojanovi, Jelinčiču in drugim artiliranim slovenskim Goricanom prva dni meseča novembra. »Gazzetta del Popolo« poroča, da je izjemno sodišče obravnavo odgodilo, ker mora priti na vrsto najprej vrsta artiliranih Italijanskih komunistov. Verjetno je, da se prične obravnavo proti goriskim Slovencem v najkrajšem času. »Regime fascista« poroča, da je bil v Trstu artiliran prof. Cosovel. Vzrok artilacije ni znan.

Sofija, 3. dec. AA. Po zadnjih podatkih je bil izvršen umor Tomalevskega na slednji način: Brat Tomalevskega so prodali svojo rodno hišo. V dvorišču te hiše se je nahajalo drevo, ki ga je pred leti zasadil njihov oče. Naum Tomalevski je hotel presaditi drevo v svoj vrt. Sel je zato na dvorišče, da drevo izkoplje. Medtem pa sta morilca oddala nanj izpod krova sosedne hiše dva s refa iz karabinka. Oba sta ga pogodila v glavo in prsi. Sluga se v trenutku strelnjaka ni nahajal na vrtu, pritekel pa je takoj na dvorišče, oborožen s puško ter začel streli na sosedno hišo, odkoder je slišal strele. Ko sta morilca to videla, sta začela streli nanj z revolverji ter ga ranila. Morilca sta nato zbežala na ulico. Stranik na ulici, ki je slišal strelenje, je začel morilce zasledovati ter s strelem iz puške ranil enega v rogo in ga pričel. Drugi morilec pa je bil tako zbezgan, da se je puščil pričetki od pasovantov. Tudi on je bil na mestu artiliran. Ranjeni morilci se imenuje Vladimir Georgijev, njegov tovarš pa Andrej Manov Dimitrov. Morilca sta tekom zaslišanja izjavila, da nista posebno poznala umorjenega in da nista živelj z njim v prepisu. Oba sta izvršila umor po narodilu. Lastnik hiše, iz katere sta streli, se imenuje Stenkov, ki je bil istoteko prijet, da bi se ugotovilo, ali sta morilca prišla v hišo z njegovim

vednostjo in ali je vpletjen v ta umor. Pravosodni minister je dal osebno nalog, naj se vodi preiskava najodločnejše in čim hitrejše.

Sofija, 3. decembra. AA. Današnji jutranjki priobčujejo obširna poročila o umoru Nauma Tomalevskega. Zanimivo je, da je v hiši umorjenega Tomalevskega stanoval politični agent Petko Petrow. Oblasť so ga zato z ženo vred artilirala. Brat umorjenega Tomalevskega obtožuje sedaj predsednika bolgarske vlade Ljapčeva in bolgarsko pravosodje za ta čin. Morilca sta bila oborožena z bombami in s karabinkami. Na vprašanje, odkod jima karabinke, sta oba odklonila odgovor. Tretja neznanca oseba, ki se je v trenutku atentata nahajala v hiši, je pobegnila neznanokam in je še niso izsledili.

Sofija, 3. decembra. AA. Današnji jutranjki temu atentatu in se vprašuje, kam naj vodijo podobni krvavi čini. Odgovori na takih vprašanjih so ponavadi nove in sveže žrte. Jasno je, da je bil umor Tomalevskega pripravljen. Pokojni je bil znan pristaš Prostogorova, zato so ga pristaši Ivana Mihajlova vprašali in obozili na smrt. S tem umorom je mržnja med obema taboroma postala še ljutejša. List apelira na oblastiva, naj napravijo temu bratemu klanju konec.

Smodnišnica zletela v zrak

Rim, 3. dec. ž. Preteklo noč je v mestu Perretti eksplodirala smodnišnica, v kateri je bilo 78 mitre dinamita. Bližnje hiše so bile poškodovane, vendar človeških žrtev ni bilo. Skoda znaša 100 milijonov lir. Fašistični listi o tem dogodku nenesat ne poročajo.

pričajo pogosti preprični med moškimi in ženskimi. Rubič sklepa: »Ako bi laški publicistika pokazala svetu dejansko stanje njihovih manjšin na tej obali, kakor smo jih tu navedli, potem bi se povspeli do Cavarja ali Mazinija, in v nove čas do Nittija, ki so priznani v odkrijevajo, da je vzhodna jadranska obal popolnoma slovenska, a med obema so edinjama državama Balkana in Apeniina bi bilo več pristranosti in odkrito srčnosti.«

Z biči nad komuniste

Leipzig